

Sygn. akt II KK 314/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Roman Sądaj

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Małgorzata Sobieszczańska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zdzisława Brodzisza,

w sprawie **A. K.**

dot. wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 stycznia 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 lipca 2015 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 5 lipca 2013 r.,

uchyła pkt IX zaskarżonego wyroku w odniesieniu do A. K. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności oraz związanego z tym zaliczenia na poczet kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z dnia 5 lipca 2013 r. uznał m.in. A. K. winnym tego że:

XXI. w okresie od października 2008 r. do stycznia 2010 r. w W., B. i okolicach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym tzw. grupie S., której członkami byli [...] oraz inne ustalone i nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, życiu, zdrowiu, wolności, wolności seksualnej i obyczajności oraz dotyczących obrotu substancjami psychotropowymi i środkami odurzającymi, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 258 § 2 k.k. i za to skazał go, zaś na podstawie art. 258 § 2 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności;

XXII. w okresie grudzień 2009 r. - styczeń 2010 r. w W. i B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci 3 kg haszyszu i 1 kg marihuany w ten sposób, że narkotyki te nabywał od Z. S. i A. S., przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu i dopuścił się go w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G., tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to skazał go, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 100 zł.;

XXIII. w okresie grudzień 2009 r. - styczeń 2010 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym, czynił przygotowania do popełnienia czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w ten sposób, że zwrócił się do Z. S. o wskazanie osób, mogących sprzedać amfetaminę w postaci płynnej, tzw. aminę, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G., tj. czynu wyczerpującego

dyspozycję art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to skazał go, zaś na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XXIV. w okresie od października 2008 r. do końca kwietnia 2009 r. w W. i B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym, w krótkich odstępach czasu, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością: substancji psychotropowej w postaci około 50 kg amfetaminy, środków odurzających w postaci około 10 kg marihuany i 0,5 kg kokainy, które nabywał od M. W. za pośrednictwem P. D., przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu i dopuścił się go w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G., tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazał go, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 7 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł.;

w pkt XXV wyroku uniewinnił oskarżonego od popełnienia czynu opisanego w pkt LXIV komparycji wyroku, tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

w pkt XXVI na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył wymierzone oskarżonemu A. K. kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny i wymierzył mu karę łączną 9 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 400 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł;

w pkt L na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 12 października 2010 r. do 24 sierpnia 2012 r.;

w pkt XLVIII orzekł nawiązkę na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia Monar w wysokości 4000 zł za przestępstwo przypisane w pkt XXIV.

Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony przez prokuratora i m.in. obrońcę oskarżonego A. K.

Po rozpoznaniu wniesionych apelacji, Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 21 lipca 2015 r. zaskarżony wyrok względem A. K. zmienił w ten sposób, że:

- uchylił orzeczenie z pkt XXVI wyroku o karze łącznej pozbawienia wolności i grzywny wobec A. K.,
- uchylił m.in. wyrok w pkt XXI i XXIV oraz w pkt XLVIII w stosunku do A. K. i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu,
- utrzymał w mocy wyrok w pkt XXII i XXIII eliminując z opisu czynu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym,
- na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu nową karę łączną w wysokości 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył A. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 12 października 2010 r. do dnia 24 sierpnia 2012 r. (pkt IX wyroku Sądu Apelacyjnego);

Orzeczenie Sądu Apelacyjnego z pkt IX tiret 4 i 5 w części dotyczącej wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności oraz związanego z tym zaliczenia na poczet tej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, na niekorzyść skazanego A. K. zaskarżył kasacją Prokurator Generalny. Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k., wyrokowi temu zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego w postaci art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego A. K. w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych kolejno w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności, kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy, a więc niższym od najwyższej z kar podlegających łączeniu.

W konkluzji Prokurator wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się zasadna. Trafnie podnosi jej Autor, iż wyrok Sądu Apelacyjnego w części zaskarżonej kasacją zapadł z rażącym naruszeniem prawa materialnego w zakresie art. 86 § 1 k.k.

Jak wynika z treści wyroków kara jednostkowa w pkt XXII wyroku Sądu I instancji orzeczona została w wysokości 4 lat pozbawienia wolności i nie została zmieniona przez Sąd Apelacyjny. Sąd odwoławczy utrzymał także w mocy karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo przypisane w pkt XXIII wyroku sądu I instancji.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W rozpoznawanej sprawie wysokości podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, to 4 lata oraz 6 miesięcy, które uprawniały Sąd Apelacyjny do orzeczenia łącznej kary pozbawienia wolności w granicach od 4 lat pozbawienia wolności do kary 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna pozbawienia wolności wymierzona w miejsce kar jednostkowych nie mogła być niższa od 4 lat pozbawienia wolności. Sąd odwoławczy orzekając karę łączną pozbawienia wolności w wysokości 3 lat i 6 miesięcy rażąco obraził przepis art. 86 § 1 k.k., co miało istotny wpływ na treść wyroku i pociągnęło za sobą konieczność uchylenia orzeczenia w zaskarżonej części i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Orzekając ponownie, Sąd Apelacyjny będzie miał na uwadze treść art. 86 § 1 k.k.

kc